

havde været længe syg. (Dette var rigtigt nok; jeg var den Gang i nogle faa Uger sengeliggende for at holde mig i Ro efter et let Hjernetilfælde, men dette ganske momentane, forbigaaende Tilfælde efterlod sig ikke nogen som helst Følge, det har hverken influeret paa mit aandelige eller legemlige Befindende).

Samtidig opfordredes jeg til at afstaa mine Redskaber og Remedier — bestaaende af 2 Økser, 1 Blok med Bøjler samt en Bænk, som jeg ved min Tiltrædelse havde maattet købe for egne Penge af min Forgænger for ca. 600 Kr. — til min Eftermand for 400 Kr.

Jeg svarede herpaa, at jeg hverken kunde eller vilde afstaa bemeldte Redskaber for et saadant Beløb, men under 23. August modtog jeg et nyt Brev fra Ministeriet, hvori jeg paa ny opfordredes til at sælge paa de forlangte Vilkaar med Tilføjende af, naar jeg rettede mig efter Ministeriets Forlangende, vilde jeg have Udsigt til, at Ministeriet indstillede mig til Pension, som var opgiven tidligere at ville kunne beløbe sig til 1,149 Kr. 16 Øre aarligt, men i modsat Fald ikke.

Herpaa svarede jeg, at jeg for den opgivne Sum var villig til at sælge 1 Økse, 1 Blok med Bøjler, samt 1 Bænk, men *ikke* mere. Ministeriets Svar herpaa (af 4. September 1906) var, at jeg skulde sælge 2 Økser + de nævnte andre Remedier for de 400 Kr., idet man tilføjede, at hvis jeg ikke inden Ugens Udgang indgik herpaa, vilde man definitivt opgive Tanken om at erhverve Redskaberne, hvormed tillige ethvert Spørgsmaal for Ministeriet om at foretage Skridt til at søge Understøttelse til mig af Statskassen vilde være afskaaret.

Jeg skal oplyse — hvad jeg ogsaa meddelte Ministeriet i mit Svar paa sidstnævnte Skrivelse —, at jeg ikke længere er i Besiddelse af mere end 1 Økse og følgelig i hvert Fald med min bedste Villie ikke kunde sælge 2; men selv om jeg havde haft 2 nu, saa kan jeg dog ikke indse, at Ministeriet havde *Ret* til at aftvinge mig begge, da de ere min lovlige Ejendom, eftersom jeg har købt dem for mine *egne* Penge (se Bilag 1) og uden nogen som helst Forpligtelse til overhovedet at skulle sælge dem igen.

Under 20. September fik jeg paa ny en Skrivelse fra Ministeriet af væsentligt samme Indhold som de 2 nævnte forudgaaende.

Jeg behøver ikke at knytte nogen Kommentar til Ministeriets Trusel om at afskære mig Haabet om Understøttelse af Statskassen, hvis jeg ikke føjede mig efter dets Villie. Det høje Ting, som er rette vedkommende i Afgørelsen af sidstnævnte Spørgsmaal, vil vide at værdsætte denne Trusel og overhovedet Ministeriets Fremgangsmaade i det hele imod mig i denne Sag.

8 Bilag medfølge.

Et *Mindretal* (K. M. Klausen, Knudsen, Krabbe, Martin Madsen Halsted, Marott og Zahle) foreslaar at henvise Andragendet til *Justitsministeren*.

13. Fra forhenværende Overspillemand, Musik- og Sproglærer *C. L. Belmas* af Randers om Forhøjelse af Understøttelse. (Indbragt den 17. Oktober 1906 af Folke-tingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds, *Mortensen*).

I 1903 fik Andrageren, i Henhold til et af Folketinget anbefalet Andragende, af Krigsministeriet en aarlig Understøttelse paa 150 Kr. Han er imidlertid nu 68 Aar, hans Syn er svækket, og han har ondt ved at fortsætte sin Virksomhed som Lærer i Musik og Sprog, hvorved han hidtil har tjent det fornødne til sit og Hustrus Underhold. Han har paa et Andragende til Krigsministeriet om Forhøjelse af den ham tilstaaede aarlige Understøttelse faaet Afslag, og han henstiller nu sin Sag til Folketinget med Henvisning til sin tidligere Stilling i Armeen som Overspillemand og til sin Deltagelse i Felttoget i 1864.

2 Bilag medfølge.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til *Forsvarsministeren*.